

عنوان مقاله:

راهکارهای کاهش اضطراب وترس دانش آموزان و بهبود اعتماد به نفس

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، مدیریت، علوم تربیتی، روانشناسی و مدیریت برنامه ریزی آموزشی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

زینب مهاجر - دبیر

سمیه مهاجر - دبیر

زهرا حسینی - دبیر

زینب ساوجی - دبیر

خلاصه مقاله:

رحیمی ۱۳۷۹ در تحقیق خود به نام بررسی علل اضطراب دانش آموزان دوره متوسطه و پیش دانشگاهی به نتایج زیر رسیده است. ۰۹/۳۶٪ آزمودنیهای اضطراب کلی و متوسط و شدید داشته اند بین پیشرفت تحصیلی و میزان اضطراب رابطه منفی وجود دارد و اضطراب کلی دانش آموزان دختر بیش از پسران بوده. همچنین بین نگرانی های شغلی و تحصیلی، فقر تحصیلی با میزان اضطراب رابطه معنی دار گزارش شده است. پیروزی (۱۳۷۹) در تحقیق خود به نام بررسی شکل گیری منابع اضطرابی از تحول روانی اجتماعی در دختران سال سوم متوسطه شهر تهران به این نتیجه رسیده اند که بین سطح تحول روانی - اجتماعی دانش آموزان با میزان اضطراب آنان رابطه معکوس بوده و بین میزان اضطراب دانش آموزان با سطح اجتماعی - اقتصادی آنان رابطه معنی دار نبوده است. رنجبر زاده (۱۳۷۷) در تحقیقی تحت عنوان تعیین عوامل موثر در ایجاد اضطراب و میزان شیوع آن در بین دانش آموزان دبیرستان های شهر همدان نتایج را گزارش کرده اند ۵/۸۰٪ جمعیت مورد مطالعه دارای درجاتی از اضطراب بوده اند، به عبارتی ۵/۱۹٪ فاقد اضطراب ۹/۵۴٪ اضطراب خفیف، ۴/۱۸٪ اضطراب متوسط ۲/۷٪ اضطراب شدید داشته اند. فراوانی نسبی اضطراب متعلق به دانش آموزان با معدل ۱۴-۱۱ بوده و اضطراب شدید مربوط به دانش آموزانی بوده که معدل زیر ۱۱ داشته اند، اما بین میزان اضطراب و پیشرفت تحصیلی رابطه معنی دار نبوده و بین وضعیت اقتصادی و میزان اضطراب رابطه معنی دارد و میزان اضطراب دانش آموزانی که درآمد خانوادگی آنها بالا بوده کمتر از دانش آموزان با درآمد خانوادگی پایین بوده است. یافته های تحقیق ضعیفی ۱۳۷۶ دلالت به این نکته دارند که بین جنسیت و اضطراب رابطه معنی دار و اضطراب کلی دختران بیشتر از پسران می باشد و میزان اضطراب دانش آموزان مناطق بالای شهر کمتر از مناطق پایین شهر بوده است عباسی ۱۳۷۵ در تحقیقی خود به نام ساخت و اعتبار یابی پرسش نامه اضطراب امتحان و بررسی آن با اضطراب عمومی، عزت نفس، عملکرد تحصیلی به این نکته اشاره کرده است که بین میزان اضطراب عمومی و اضطراب امتحان همبستگی معنی دارد بین اضطراب عمومی و عملکرد تحصیلی رابطه منفی وجود داشته است. نکته قابل توجه در این تحقیق این مطلب است که اضطراب عمومی به طور معنی دار قدرت پیش بینی اضطراب امتحان را دارد و بهترین متغیر پیش بینی برای اضطراب امتحان - اضطراب عمومی می باشد که با یافته های نجاریان و ابوالقاسمی ۱۳۷۶ هماهنگ است میتاقی ۱۳۷۴ به این نتیجه رسیده است که بین موفقیت تحصیلی دانش آموزان و میزان اضطراب رابطه منفی وجود دارد. عباس آبادی ۱۳۷۲ در بررسی بین اضطراب و پیشرفت تحصیلی به این نتیجه رسیده که رابطه معنی دار و معکوس بین سطح اضطراب و میزان پیشرفت تحصیلی وجود دارد. همچنین با تفکیک دانش آموزان به دو گروه قوی و ضعیف بر اساس معدل به این نتیجه رسیده اند که میزان سطح اضطراب آشکار بیشتر از اضطراب پنهان بوده است. در تحقیق سهرابی ۱۳۷۲ هم رابطه معکوس بین اضطراب و پیشرفت تحصیلی تأکید شده است.

کلمات کلیدی:

اضطراب امتحان-میزان پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1981788>

